स्तीमनन्ती "प्रः प्रशिश्च । १ कच्चे स्व व्यक्ति भर-द्वाज गिविष्ठरम् "कः १० ११ ५० प्राध्म गिविष्ठ र कच्चम् भा । ग्रावीधुक्ता स्त्री गवेधुका + प्रघो० । धाम्म भेदे । "खनास्त्रति व जिस्ति बाच गवीधुकाच वित्ति प्राध्म । । ग्रावी(वि) खन ६ त० वा खवक् । गोस्तामिनि स्वसरः । ग्राविक्रित्त न॰ गवामिक्रितम् खवक् । गुमाग्रुभस्तवि गवां

पेटामेरे तच दृ॰ स॰ दृश स्व स्व विषा ।

"गावो दीनाः पार्थिवस्थाणिवाय पार्देभूमिं कुट्टयन्यच

रोगान् । सत्युं कुर्वन्यसुप्र्यायताच्यः पत्युभितासास्वरानारवन्त्यः । स्वभारणे क्रोग्रति चेदनर्थं भयाय

रात्री दृष्यः णिवाय । स्व निर्देश विद् मिक्तामिस्वदाग्र दृष्टिं सरसात्रान्वेश । सागक्तन्यो गोव्दद्वर्रे च

वेश्व बन्धः रवेष संसेवन्गो गोव्दद्वर्रे गवां गाः। स्वाद्रीस्रो वा सूटरोमण्यः प्रसूटा धन्या गावः स्युमिस् स्वोप्रिचेषम् । [स॰। (गडगडे) धान्यभेदे स्वमरः।

गविद्य स्वी गवे दीयते दीङ् रक्तणे कु प्रवो॰ दस्य द्वः स्वकुक्
गविधु पु॰गवे धीयते धास्र—धारणे कु स्वकुक्षि। (गडगडे)

श्वान्यभे दे तस्या गवे धारणात्तथालं यथोक्तम्

''चथ स्ट्राय पग्नपतवे । रौद्रं गावेधुकं चक् निर्यधात तदेनं स्ट्र एव पग्नपतिः पग्नभ्यः स्वत्यय यदु गावे
धुको भवात वास्तव्यो वा एव देवी वास्तव्या गवेधुका
स्तव्यादुगावेधुको भवित" यतः ब्रा० ५।३।३।७ ।

''गवेधुका स्तविद्वर्षिगेवेषुः कथिता स्तियाम् । गवेधुः

स्त्रसादुगावधुका भवात यतः अाः प्राश्चाः ।

"गवेधुका त विद्वाद्विगवेधुः कथिता स्त्रियाम्। गवेधुः
कटुका स्त्राद्दी काग्य कत् कफनाधिनी" भावप्रः।

तेन ग्रब्दकःगवेधुग्रब्द्स्य पुंस्तोक्तिः प्रामादिकी।

गवेधुश्च सुस्रते कुधान्यवर्गे स्त्रता यथा

"कोरद्रषकम्यामाकनीवारभान्तस्रुत्वरकोहासकप्रियङ्ग-मभू जिक्रानान्दीसखीकुरुविन्द्गवेधुकामरुकतोदर्पणीसकु-न्द्कवेणुयवप्रस्तयः क्षुधान्यविभेषाः"

शिवेन्द्र पु॰ गौरिन्द्र इव नित्यमवङ । स्रोहे गिव । गवेन्द्र न॰ गां गोशोभामीरयित देर-वा॰ छकन् स्रवङ । गौरिके स्निका॰ । गौरिकेच गोभूत्रचात्तय स्वम् । गविग्र पु॰ ६त॰ खवङ् । १गोस्तामिन गोरचके तेन निर्दे-सादि॰ चंक्रखा॰ पाठान्तरे ततोऽख् । गावेश तिस्र के सादौ सि॰ । १६दे स गोपतिशब्दे ब्रध्यम् । पर्च-ऽव् । गवीश छक्तार्थेषु ।

ग्रविश्वकी स्त्री। गवामीयः गीरचः तथाभूत इव का-यति कै-क गौराः कीवृ। (गीरचवाकुविवा) बता- भेदे यब्द्षः । गवेयकेति के चिद्मि टावलमाडः ।
गवित्र खन्वेषणे, खदः पुराः खातः सेट् । गवेषयते खः
जगवेषत । गवेषयाञ्चक्रो । गवेषितः गवेषणं गवेषणा ।
"तीर्ये जितस्ततसस्याभिष्यार गवेषयन्"भाःवःद्द्रेषः ।
खाषः पद्व्यत्ययः। तस्य न्याद्तिः तङ्वर्षः च काषित्
प्रयोगे दृश्यते ''गवेषसाणं महिषीतुःखं लखस्" रहाः ।
गवेष तिः गवेष+खष् । १खन्वेष्टर भावे खष् । रखन्वेधणे पुः । तेन निर्देशादि संबत्ताः खण् । गावेष
तिस्देशादी तिः ।

गविषणा स्ती गवेष-भावे युष् । श्वालेषणे व्यवरः ।
गोक्दलस्य वा एषणा। गोष्ट्रसस्य वाश्वालेषणे। रष-ल्यु

ह्तः । श्गोरत्वेषके तिः। गवेष-ल्यु । श्वालेष्टि तिः
"स्वित्तन्द्रो गवेषणो बन्ध चिद्वत्रो गवेषणः" पः १।
११२।१ । "स्वालीनः सत्वा गवेषणः" पः ७।२०।५ ।
"गवेषणः गवामन्वेषा स्वालेषा । स्वालामप्रकासः
भागियता वा" भाः । भाष्ये गवेष गार्गणे प्रवेषत्
त्यु रत्येव पाठः सद्दितपुक्तके स्युट् रति पाठः प्रामाः
दिकसास्थाकर्त्त्रभेव विधानात् क्षीबत्यात्र ।

गविषित सि॰ गवेष-ना । श्यन्ये घिते मार्गिते अमरः । गवेष्ठिन् न॰ दैलभेदे "यड् कस्ती विरोधच गवेडी दुन्दु-भिक्तवा" इरिवं १ स । [बयो: बमाइरि । गवेड्स नःगीय एड्स्य यवाश्वाः निः क्वीवता च। गोमे-ग्वोच्च पु॰प्रयक्तः प्रयक्ता वा गौः 'प्रयंशावचनैच" पा कातेः कर्म॰ परनि॰ खवङ् । १प्रक्रको गनि । २प्रक्रकायां गोला-तिस्तियाञ्च अस्य नियतिलक्कतात् स्तियामि तथालस् । गव्य (खास्ननी गामिकति का व "वान्ती वि प्रस्तवे" पा॰ अव्) आत्मसम्बन्धित्वेन गोरिक्यायास् अवः आाः पर पेट्। गव्यति खगव्यीत् खगवीत् गव्या (वा)म् चकार" "गौरिस वीर ! गव्यते" म ६ | ४५ | ८ | २६ | गृद्य ति गोविकारः गवि भवं,गोर्इतं,गोरिदं, बा सर्वत यत् यादौ खव । श्गोसम्बन्धिन, 'गव्यसनुते" जै॰ अधिकर॰ भा । १ सरत्नमर्घा मधुमद्भ गव्यम्' नुना "संवत्सरं ह गळान पथसा पायसेन वा ।" शेलु गब्बन मेयूं पय-लेन विवर्क्क येत्"मतुः।श्गोर्ष्टिमादी च । गवि इषी नेले वा साधु यत्। श्रुचायां धरागद्रस्य च न॰ मेदि॰। च्यायाः भरचेपचसाधनत्याम् रागद्रव्यस् च नेमरामजन-कलात्तथालम् । गेविकारे ५ गोरोचनाद्रव्ये स्ती राजनि । तस्य गोर्षकारत्वात्तचात्वम् तत् ज्वायाम्